

## **SALVACIÓ EN ELS PERILLS...**

Aquest és el títol que el poble cristià ensenyat per l'experiència ha atorgat a la taumaturga imatge de la Verge del Carme. I Ella en efecte ha demostrat ésser no solament el far lluminós que projecta els esclats damunt la superfície de les aigües per a descobrir-nos els perillosos esculls i roques someres, sinó que ha manifestat ésser també mare que en els moments d'angoixa i agonia estén els braços vers els desterrats fills d'Eva que solquen les mars impetuoses de la vida...

La història ens parla d'un jove de primer antuvi molt devot de Maria, però que poc a poc es deixà lliscar per la pendent del vici fins assolir-ne els més vergonyosos abismes.

Perduda la reputació ensems que la fortuna i amistat dels seus familiars, intentà en un moment de desesperació posar fi a la seva existència, donant-se tres cops de coltell sobre el pit i en el lloc precís on portava el Sant Escapulari única resta en la seva espiritual catàstrofe.

L'arma suïcida que per voler de Maria no pogué ferir el seu cos, obrí un tall pregó en el seu cor, pel qual penetrà en aquella ànima enfosquida l'esclat de la divina gràcia i veient espantat la seva infinita misèria fent contrast amb la infinita bondat de Déu i de Maria besà el Sant Escapulari, confessà les seves culpes i prometé perpètua fidelitat a sa Mare i salvadora...

## **EL CARME LLEIDATÀ**

Les notícies que anem a donar a continuació sobre aquest segon convent de Catalunya, les devem en sa major part al Sr. Rector del Carme de Lleida a qui regradem ben de cor.

El primer convent de Carmelites construït a les afores d'aquesta ciutat sembla datar de l'any 1272. Aquesta fundació devia ésser molt ben vista pels reis d'Aragó, car D. Jaume II el posà baix la seva tutela i D. Joan l'eximí l'any 1388 de tots els impostos reials.

Prop de dos segles restaren els Carmelites en aquesta casa, passant-se l'any 1463 a la del Comendador de Sant Esperit. També aquest convent fou destruït l'any 1661 i a conseqüència de les guerres de Felip IV.

Els Carmelites devien ésser molt ben reputats en aquella ciutat quan tant els recava abandonar-la, car l'any 1765 col·locaren la primera pedra del tercer convent i església treballant-hi per espai de 21 anys. Finalment el dia 15 de juliol de 1786 pogué ésser inaugurada amb solemnia Salve.

Expulsats l'any 1835, l'església—existent encara actualment—fou convertida en parròquia i el convent que fins l'any 1922 restava intacte, ha estat convertit en cases particulars.

Aquest tercer convent estava al carrer del Carme i era petit; no tenia ni claustre ni hort, sinó solament un insignificant jardí, sobre el qual actualment hom hi eixampla l'església parroquial del Carme...

Sembla que a finals del segle tretzè i en el carrer—subsistent encara—del «Clot de les Monges» els antics Carmelites hi tenien la Universitat d'Estudis.